

Aleg 106

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie podwyższenia gwarancyi kraju dla emisji obligacyj kolejowych i zmiany statutu Banku krajowego.

Wysoki Sejmie!

Wysoki Sejm nie powziął żadnej uchwały o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie podwyższenia gwarancyi kraju dla emisji obligacyj kolejowych i zmiany statutu Banku kraj., przedłożonem dnia 3 stycznia 1912 do LW. 171.273/911.

Zważywszy, że przyczyny, dla których Wydział krajowy wniósł to sprawozdanie przed Wysoki Sejm, zupełnie nie przestały istnieć, lecz przeciwnie jeszcze się zwiększyły, ponawia Wydział krajowy wnioski, zawarte w pierwotnym swem przedłożeniu z r. 1912 w sposób następujący:

Według postanowień § 3 C) statutu Banku krajowego wszystkie obligacje kolejowe, będące równocześnie w obiegu nie mogą łącznie przekraczać kwoty 50 milionów koron imiennej wartości.

Według stanu z dniem 31 grudnia 1912 znajdowało się w obiegu obligacyj kolejowych 44,532.300 K. Z uwagi, że akcja kraju na polu budowy kolei lokalnych pociągnie niezawodnie zgłoszenia o pożyczki w obligacjach kolejowych, okazuje się potrzeba zmiany § 3 C) statutu Banku krajowego przez podwyższenie gwarancyi kraju dla obligacyj kolejowych do kwoty 100 milionów koron.

Rada nadzorcza Banku krajowego uchwałą z dnia 11. listopada 1910 r. zatwierdziła wniosek Dyrekcyi Banku krajowego, przedłożony w tej sprawie i upoważniła Dyrekcyę do poczynienia odpowiednich kroków w kierunku zmiany statutu Banku krajowego.

Dyrekcya Banku krajowego pismem z dnia 14. listopada 1910 L. got. 198|10 zwróciła się do Wydziału krajowego z prośbą o przedłożenie Wysokiemu Sejmowi wniosku w kierunku podwyższenia gwarancyi kraju dla emisji obligacyj kolejowych i odpowiedniej zmiany statutu Banku krajowego.

Reskryptem z dnia 21. listopada 1910 LW. 134.723 oznajmiliśmy Dyrekcyi Banku krajowego, że wniosku tego nie możemy przedłożyć Wysokiemu Sejmowi z powodu, że przedłożono ten wniosek na trzy dni przed odroczeniem sesji sejmowej i że rzeczą Dyrekcyi Banku krajowego będzie ponowić ten wniosek przed ponownem zwołaniem Wysokiego Sejmu.

Dyrekcya Banku krajowego stosując się do tego polecenia Wydziału krajowego i powołując się na motywy zawarte w jej piśmie z dnia 14. listopada 1910 L. got. 198, ponowiła swą prośbę pismem z dnia 15. grudnia 1911 L. 3.540, kol. o zmianę statutu Banku krajowego w kierunku podwyższenia gwarancyi kraju za wydane obligi kolejowe aż do wysokości 100 milionów koron imiennej wartości. Wydział krajowy, podzielając zdanie Dyrekcyi i Rady nadzorczej Banku krajowego przed-

łożył wnioski w sprawozdaniu swem z dnia 3-go stycznia 1912 LW. 171.273 911
Gdy Wysoki Sejm nie powziął żadnej uchwały o tem sprawozdaniu, a stan faktyczny
zupełnie się nie zmienił, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm uchyla postanowienia § 3. C) alinea druga wiersz trzeci z góry i alinea
czwarta statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwała je
w osnowie następującej:

§. 3. C) *alinea druga wiersz trzeci z góry:* „Wszystkie obligacye kolejowe, będące równocześnie w obiegu, nie mogą łącznie przekraczać kwoty 100,000.000 (stu milionów) koron imiennej wartości“.

§. 3. C) *alinea czwarta:* „Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań, wypływających z wydania obligacyj kolejowych, aż do wysokości 100,000.000 K imiennej wartości w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału poręczają w pierwszym rzędzie wierzycelności Banku krajowego, pochodzące z pożyczek udzielonych w obligacjach kolejowych, jakoteż nabyte w myśl § 64. l. b. walory kolejowe, specjalny fundusz rezerwowy utworzyć się mający dla obligacyj kolejowych (§ 76). następnie cały majątek Banku krajowego (§ 67), a dopiero wówczas i o tyle, o ileby rzeczony aktywa na pokrycie w mowie będących zobowiązań nie wystarczały, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju“.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Gołuchowski w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Tadeusz Pilał, w. r.

Członek Wydziału krajowego.